

- » Kurulduğu tarihten günümüze kadar da rejim değişikliği yaşamadan demokrasiyle yönetilmiştir. Dünyada halen yürürlükte olan en eski yazılı anayasa olma özelliğini koruyan **Amerikan Anayasası** daha sonra birçok başka ülke anayasası için bir ilham kaynağı olmuştur. Dünyadaki ilk siyasal partiler de **ABD'de ortaya çıkmıştır**. Günümüzde Amerika'nın büyük iki partisinden birisi olan **Demokrat Parti dünyadaki en eski siyasi parti olma özelliğini taşımaktadır**. ABD aynı zamanda bir hükümet türü olarak **başkanlık sisteminin ilk uygulandığı ülkedir**.
- » ABD bir göçmenler ülkesi olmuş ve tarihinde üç büyük göç dalgası yaşamıştır. **1840 ile 1860** yılları arasındaki birinci dalga sırasında çoğunlukla **Batı Avrupa ve İskandinavya'dan** göçmenler Amerika'ya gelmiştir. Bunu **1870 ile 1920** yılları arasındaki daha çok **Asya ve Doğu Avrupa'dan** gelen çok sayıda göçmenden oluşan ikinci dalga izlemiştir. **1965'ten bu yana** olan üçüncü ve sonuncusunda ise komşu **Meksika, diğer Latin Amerika ülkeleri, Asya ve Hindistan'dan** çok sayıda göçmen Amerika'ya ulaşmıştır.
- » ABD ekonomisi küresel Gayri Safi Milli Hasılanın yaklaşık dörtte birini oluşturmaktadır.
- » **Cumhuriyetin Kuruluşu (1775-1789)**: Amerikan siyasal sisteminin kökenleri ülkenin **1783'te bağımsızlığını kazandığı** dönemde bulunabilir. **Kristof Kolomb Amerika'yı 1492'de keşfettiği** halde, 17nci yüzyılda Atlantik sahil şeridinde İngiliz sömürge yönetimi kurulana dek ülke dağınık yerleşim birimleri halinde kalmıştır. **1775 yılında Massachusetts'te patlak veren ve hızla yayılan ayaklanmanın** başlamasından bir yıl sonra bağımsızlık hareketinin liderleri **4 Temmuz 1776'da bir araya gelerek Bağımsızlık Bildirgesi'ni** (Declaration of Independence) imzalamışlardır. **Amerikan Anayasası 1789'da yürürlüğe girmiş** ve yapılan ilk seçimler sonucunda bağımsızlık hareketinin öncülerinden **General George Washington 1789'da ülkenin ilk başkanı olmuştur**.
- » **İç Savaş (1861-1865)**: Köleliğe karşı çıkan kuzeydeki eyaletlerle, bu uygulamayı savunan güneyliler arasındaki gerginlik **1860'da kölelik karşıtı olan Abraham Lincoln'un başkan seçilmesiyle** doruk noktasına çıkarak güneydeki ayrılıkçı hareketi güçlendirmişti. Kuzey ve güney eyaletleri arasında kölelik sorunu yüzünden tırmanan gerilim 1861'de ABD'de büyük çaplı bir İç Savaş'a yol açmıştır. 1865'e kadar süren ve yarım milyon insanın hayatına mal olan savaş **kuzeyin zaferiyle sonlanmış ve kölelik uygulamasına son verilmiştir**. Çok sayıda Afro-Amerikalı, özellikle de güney eyaletlerde yaşayanlar, günlük yaşamlarında sistematik olarak ayrımcılığa uğramış ve demokratik süreçlere tam katılımdan dışlanmıştır. Amerikan demokrasisinin bu büyük kusuru sonunda ABD Kongresi'nde **1965'te Sivil Haklar Kanunu'nun** geçmesiyle büyük ölçüde sona ermiştir.
- » **"New Deal" Dönemi (1933-1940)**: Ekonomik büyüme ve refah ülkenin **1929'da karşılaştığı büyük ekonomik krizin sonucunda sekteye uğramıştır**. Demokrat Parti'den **1933'te başkan seçilmesinin ardından Franklin D. Roosevelt** işsizler için istihdam olanağı sağlayan kamu projeleri yoluyla ekonomik iyileşmeyi hedefleyen ve **"New Deal" diye adlandırılan programı açıklamıştır**. Başkan Roosevelt'in New Deal'i **yoksullar için asgari ücret** ilkesini getirmiş ve aynı zamanda çalışanların **emeklilik haklarını güvence altına alan bir sosyal güvenlik programını** da ortaya koymuştur. Buna ek olarak, hükümetin daha fazla **mali düzenleme yapmasını sağlayan yasalar** çıkarılmıştır.
- » Amerikan hükümetinin ve siyasetinin anayasal çerçevesi **1787'de yazılan, 1788'de onanan ve 1789'da yürürlüğe giren ABD Anayasasıyla** belirlenmiştir. Halen dünyanın yürürlükteki en eski anayasası olan bu anayasada, **sonuncusu 1992'de olmak üzere, toplam 27 kere değişiklik yapılmıştır**. **"Haklar Kanunu" (Bill of Rights) olarak bilinen ilk 10 değişiklik ABD vatandaşlarının haklarını belirler** ve bireysel özgürlüklerle kanun önünde yargılanma sürecini güvence altına almaktadır. **Bu yasalar ilk Kongre'de 1789'da kabul edilmiş ve 1791'de anayasanın parçası haline gelmiştir**.
- » Amerikan Cumhuriyeti'nin kurucuları **çoğunluğun azınlık üzerindeki tahakkümü sorununa da bir çözüm bulmayı amaçlamışlardır**. Anayasanın hazırlanışında en önemli rolü oynayan seçkinlerden olan **James Madison** bu sorunun çözümünün **kontrol ve denge sistemi (checks and balances) aracılığıyla ve kuvvetler ayrılığı ilkesiyle (separation of powers) mümkün olacağına inanmıştır**. Kuvvetler ayrılığı hükümetin üç organının - yasama, yürütme ve yargı- görece birbirinden bağımsız olması ve hiçbir organın diğerini kontrol altına almaması anlamına gelmektedir. **Amerikan Anayasası yasama gücünü Kongre'ye, yürütme gücünü Başkana ve yargı gücünü Yüksek Mahkeme ve diğer federal mahkemelere vermektedir**.
- » Amerikan Anayasasının kuvvetler ayrılığını güvence altına almasının temel yollarından biri hükümetin herhangi bir organında yer alan kişinin aynı anda başka bir organda görev almasının yasaklanmasıdır. Bu Başkanın veya yürütmedeki yardımcılarının, yasama organında yani Kongre'de yer alamayacakları anlamına gelmektedir. Benzer şekilde Kongre'ye seçilen bir kişi yürütmede bir görev aldığı zaman yasamadaki yerinden ayrılmak zorundadır.
- » **3 organdan her biri diğerlerinin eylemlerini kontrol edebilir ve dolayısıyla hiçbir organ diğerlerine hükmedemez**. Kongre (yasama) yasa geçirebilir, ancak Başkan (yürütme) bu yasaı veto edebilir ve Anayasa, Başkanın vetosunun geçersiz olması için Kongre'nin her iki meclisinin üçte ikisinin oyunun alınmasını gerektirmektedir. **1789 ile 2002 arasında Başkanlar Kongre'nin onayladığı yaklaşık 2500 yasaı veto etmiştir**. Kongre ise Başkanların vetolarını yüzden fazla kere geçersiz hale getirmiştir. Yüksek Mahkeme (Supreme Court) Kongre'den geçen ve Başkanın imzaladığı yasaları anayasaya aykırı bulabilir. Başkan Yüksek Mahkeme yargıçlarını Senato'nun onayı da alınarak atamaktadır. Başkanın ABD'yi dışarıda temsil edecek diplomatları atama yetkisi vardır, bununla birlikte bu atamalar Kongre tarafından onaylanmak zorundadır.

- » **Anayasa** ilk olarak federal bir sistem içinde var olan **yasama, yürütme ve yargı organlarına dayanan hükümetin yapısını tanımlar**. İkincisi, **hükümetin farklı organlarının yetkilerini belirler**. Üçüncü olarak, **federal hükümetle eyaletler arasındaki yetki dağılımını düzenler**. Dördüncü olarak da, **birey hak ve özgürlükleri konusunda hükümetin yetkilerinin sınırlarını çizer**.
- » **Anayasadaki değişiklikler için kullanılacak yöntem anayasanın 5. Madde'sinde belirtilmiştir**. Kongre'yi oluşturan **Temsilciler Meclisi ve Senato'nun her ikisinin üçte iki oyuyla veya eyalet yasama organlarının üçte ikisinin isteği üzerine Kongre tarafından toplanan ulusal bir kurul aracılığıyla değişiklik teklif edilebilir**. Yasa tasarısı daha sonra eyalet yasama organlarının dörtte üçünün onayını almak zorundadır. ABD'nin kuruluşundan bu yana her ne kadar Kongre üyeleri tarafından olası anayasa değişiklikleri ile ilgili binlerce teklif verilmiş olsa da, bunların **ancak 33'ü yasama üyelerinin üçte ikisinin desteğini almış ve bunların da yalnızca 27'si eyaletler tarafından onaylanmıştır**.
- » Siyasi bir kavram olarak **federalizm** merkezi veya **ulusal hükümetle bölgesel veya yerel hükümetler arasında yetkilerin paylaşılmasıdır**. Federal hükümetin bazı önemli yetkileri arasında **savaş ilan etme, başka devletlerle anlaşma imzalama, para basma ve eyaletler arasındaki ticareti düzenleme yetkileri bulunmaktadır**. Öte yandan **eyaletlerin ana yetkileri eğitim, medeni haklar (evlilik ve boşanma gibi), eyalet içi ticaret ve motorlu taşıtların denetlenmesi gibi konulardadır**. Amerikan siyasi sistemindeki federalizm ilkesi uyarınca **elli eyaletten her birinin kendi anayasası, seçilmiş valisi, mahkeme sistemi ve yasama organı bulunmaktadır**. Buna ilaveten her eyaletin kendi içinde de **ilçeler, kasabalar, belediyeler ve okul bölgeleri gibi çok sayıda alt idari birimler mevcuttur**. Bunun sonucunda seçim günlerinde **Amerikalılar sadece başkan ve kongre adayları için değil, aynı zamanda eyalet meclislerinin üyeleri, ilçe yöneticileri, okul bölgesi başkanları, polis şefleri ve yargıçlar için de oy verirler**. Seksen beş binden fazla yerel yönetim birimiyle ABD dünyadaki demokratik ülkeler arasında en fazla seçilmiş yöneticisi olan ülkedir. **Federal hükümetle eyaletler arasında bir uyumsuzluk söz konusu olduğunda genellikle federal hükümetin kararları uygulanmaya konmuştur**.
- » **Habeas corpus** ilkesi yargıcın **bir kişinin hangi hukuki gerekçe ile hapisanede tutuklu olduğunu açıklama zorunluluğu** bulunması anlamına gelmektedir. Bu ilkeye göre gözaltındaki kişi yargıca başvurabilir ve yasadışı olarak hapisanede tutulduğu iddiasıyla salıverilmesini talep edebilir.
- » **Ex post facto** kanunlar ilkesi ise **bir kişinin gerçekleştirdiği dönemde suç sayılmayan eylemine karşı ceza kanununun geriye dönük olarak işlemesinin anayasa yoluyla engellenmesidir**.
- » **1791 'de onanan Haklar Bildirgesi'nin on maddesi Amerikan halkının temel hak ve özgürlükleri ile ilgili esas anayasa maddelerini oluşturmaktadır**.
- » Haklar Bildirgesi'nin on maddesi, başka bir deyişle anayasanın ilk on maddesi, sivil özgürlükler ve bireyin hükümete karşı korunması ile ilgili bazı temel anayasal ilkeleri ortaya koymaktadır.
- » Amerikan siyasi sisteminin **üç ana politika yapıcı kurumu Başkanlık, Kongre ve Yüksek Mahkeme'dir**.
- » Amerikan başkanlık sistemi Başkanın hem devletin hem de hükümetin en yetkili kişisi olma özelliğini taşıması bakımından diğer demokrasi türleri olan parlamenter ve yarı başkanlık rejimlerinden ayrılır. **Amerikan Başkanları dört yılda bir yapılan genel seçimlerle doğrudan halk tarafından seçilirler**. Ülkenin iki büyük siyasi partisi, seçimden birkaç ay önce toplanan ve eyaletlerden gelen çok sayıda delegenin katıldığı ulusal bir kongrede Başkan adaylarını belirlerler.
- » **Franklin D. Roosevelt'e kadar, Amerikan Başkanları genellikle iki dönemden fazla görev yapmamışlardır**. Ancak **Roosevelt üç dönem üst üste görev yapmış, 1944'te dördüncü kere tekrar seçilmişse de dönemini tamamlayamadan vefat etmiştir**. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra anayasada bir kişinin **yalnızca iki dönem Başkan olabileceği yönünde bir değişiklik yapılmıştır**. İkinci Dünya Savaşı'ndan günümüze kadar olan dönemde seçilen **11 Başkan arasında 4'ü— Dwight Eisenhower, Ronald Reagan, Bill Clinton ve George W. Bush— seçimleri yeniden kazanarak Beyaz Saray'da sekiz yıl kesintisiz kalmayı başarmışlardır**. Richard Nixon da, yeniden seçilmesine rağmen, ikinci döneminin başlangıcında **Watergate Skandalı** sonucunda istifa etmek zorunda kaldığı için toplam 6 yıl görev yapabilmıştır.
- » Amerikan Başkanları'nın resmi yetkileri oldukça sınırlıdır. **Anayasanın ikinci maddesi yalnızca "Yürütme yetkisi Amerika Birleşik Devletleri'nin Başkanındadır"** demektedir. Yürütme organının başı olarak Başkan günümüzde dört milyondan fazla çalışanı olan büyük bir bürokrasinin de başıdır. Buna ek olarak Amerikan Yüksek Mahkemesi de Başkanlık yetkileri ile ilgili davalarda genellikle yürütme organının lehine karar vererek Başkanların siyasi sistemi içindeki konumlarını güçlendirmiştir. Amerikan Başkanının gücü aynı zamanda seçildikten sonra 5000'den fazla siyasi atama yapabilmesinden de kaynaklanmaktadır. **Bu atamalar kabinesinde görev alan bakanları, devlet teşkilatının üst düzey yöneticilerini, büyükelçileri, federal hükümetin hakimlerini ve Beyaz Saray personelini içermektedir**. Bununla birlikte **Başkanın üst düzey bürokrat atamalarının ABD Senatosu tarafından onaylanması gerektiği** ve Senato'nun Başkanın yaptığı atamaları reddettiği çok sayıda durum olduğu da göz önünde bulundurulmalıdır. ABD'nin kuruluş yıllarında görev yapan George Washington ve Thomas Jefferson gibi Amerikan Başkanları kendilerine yardımcı olacak az sayıda personelle çalışmışlardır. Günümüzde Başkanın Beyaz Saray'da ve çevresindeki başkanlık devlet dairelerinde yaklaşık 600 kişi görev yapmaktadır.

- » **Kongre 2 meclislidir. Temsilciler Meclisi ve Senato.** ABD Kongresi'nin her bir kanadının toplantı salonları ve üyelerin ofisleri **Washington'daki Capitol Binası'nın içinde bulunmaktadır. Temsilciler Meclisi'nin 435 üyesi vardır.** Meclis üyeleri **iki yıllığına seçilirler** ve tekrar seçilmeleri de mümkündür. Her bir eyaletten Meclis'e seçilecek olan **temsilci sayısı nüfusa göre belirlenir.** Daha kalabalık olan **California ve New York** gibi eyaletlerin Meclis'te sırasıyla **53 ve 32 temsilcisi** varken, **Montana ve South Dakota** gibi nüfusu az olan eyaletlerin yalnızca **birer üyesi vardır.**
- » İlçelerin coğrafi sınırları da eyalet meclisleri tarafından çoğunlukla partizan nedenlerle değiştirilebilmektedir. Sadece **partizan amaçlarla seçim bölgelerinin haritasının değiştirilmesine gerrymandering** denilmektedir.
- » **Elli eyaletin her birinin Senato'da altı yıllığına seçilen iki senatörü bulunmaktadır.**
- » **Amerikan siyasal sisteminde Kongre'nin önemi aşağıdaki alanlardaki güç ve otoritesinden kaynaklanmaktadır:** **Temsil:** Kongre toplumdaki farklı ve sık sık çatışan ekonomik, sosyal ve siyasi çıkarların ifade edildiği ana kurumdur. **Yasama:** Kongre federal hükümetin tüm yasalarının hazırlanması, tartışılması ve yürürlüğe konulması konusunda anayasa tarafından yetkilendirilmiştir. **İdari Gözetim:** Kongre yasamanın onayladığı yasaların ve politikaların uygulandığından emin olmak amacıyla federal hükümet bürokrasisinin işleyişini denetler. **Mali Yetki:** Amerika anayasası yürütme tarafından hazırlanan federal hükümet bütçesi üzerindeki son sözü söyleme yetkisini Kongre'ye vermiştir. **Onay:** Senato'nun Yüksek Mahkeme yargıçları, Amerika'nın yabancı ülkelerdeki büyükelçileri ve bakanlıklar gibi Başkan tarafından belirlenen önemli mevki atamalarını onaylama veya reddetme yetkisi vardır.
- » **Kongre Temsilciler Meclisi ve Senato'nun üyelerinin üçte ikisinin onayıyla Başkanın vetosunu geçersiz kılabilir. Bunun olması durumunda tasarı Başkanın imzası olmadan yasalaşır.**
- » **ABD Kongresi'nin işleyişi büyük ölçüde komite ve alt komitelerin çalışmasına dayanmaktadır.**
- » Yargı yetkisi de ademi merkezîyetçidir ve iki ayrı yargı sistemi arasında bölünmüştür. **Federal mahkemelerin yanı sıra elli eyaletten her birinin kendi bağımsız yargısı vardır. Federal mahkemeler çoğunlukla ulusal yasalarla ilgili konularla ilgilenirken, eyalet mahkemeleri de eyalet yasalarını ilgilendiren ihtilafları ele almaktadır. İkisinin arasında çatışma olduğu durumlarda sorun ABD Yüksek Mahkemesi tarafından çözülmektedir.** Federal mahkeme yargıçları Başkan tarafından Senato'nun tavsiyesi ve isteğiyle atanır. Ancak eyalet mahkemesinde görevli yargıçlar tarihsel olarak eyalet meclisleri tarafından atanmaktadır. Amerikan siyasal sisteminin yargı organının en yüksek noktasının Yüksek Mahkeme olduğu açıktır. Amerika'nın en üst düzey mahkemesinin yargı denetiminin ardından yasama veya yürütmenin bir eylemini anayasaya aykırı ve dolayısıyla geçersiz ilan etme yetkisi vardır.
- » **Anayasa Yüksek Mahkeme'ye kendi başına politika yapma yetkisi vermemektedir, sadece anayasayı "yorumlama" yetkisi vermektedir.**
- » **Yüksek Mahkeme'de başyargıç da dahil dokuz üye vardır. Bir kişi ancak Başkan tarafından aday gösterilip Senato tarafından onaylanarak Yüksek Mahkeme üyesi olabilmektedir.** Yüksek Mahkeme üyeleri ömür boyu atandığı için yeni bir konumun açılması ancak bir üyenin ölmesi veya emekli olmasıyla mümkün olmaktadır. Bir üyelik boşaldığında Başkan görev için yeterli deneyimi olmasının yanı sıra aynı zamanda kendi partisinin temel görüşlerini destekleyen birini bulmaya çalışır. Eğer Başkanın partisi Senato'da çoğunluğa sahipse onay süreci sorunsuz ilerler.
- » Geçtiğimiz yıllarda ulusal seçimlerde ABD'deki kayıtlı seçmenin %50-55'i sandığa gitmiştir. Bazıları bunun siyasi süreçlerden tatmin olmamanın bir işareti olduğunu söylerken, diğerleri Amerikalıların hayatlarından memnun olduklarını ve katılmaya gerek duymadıkları için oy vermediklerini iddia etmektedir. Diğer açıklamalar bireylerin hükümet tarafından otomatik olarak seçim kütüklerine kaydedildiği diğer birçok ülkenin aksine ABD'de oy vermek isteyenlerin kaydolmak için kendilerinin uğraşması gerektiğinin, ayrıca Amerikalıların diğer birçok demokratik ülke vatandaşlarından çok daha sık sandığa çağrıldığı (genel ve yerel seçimler, partilerin başkanlık ön seçimleri ve referandumlar) altını çizmektedir.
- » 1960'lardan bu yana Amerikan siyasetinde bir partinin Kongre'nin bir kanadını veya her iki kanadını da kontrol ederken öteki partinin başkanlığı kazandığı **"bölünmüş hükümet" yönünde ilerleyiş söz konusudur.** Örneğin, 2010 Kongre seçimlerinin ardından **Demokrat Partili Barack Obama'nın Başkanlığı sürerken Cumhuriyetçi Parti'nin Temsilciler Meclisi'ni ele geçirmesiyle bu durum yeniden ortaya çıkmıştır.** Genelde **Demokratlar sosyal ve ekonomik sorunlarla ilgili hükümete daha aktif rol verilmesinden yanayken, Cumhuriyetçiler hükümetin sosyal refah politikalarına yüksek düzeyde harcama yapmasına karşı çıkmaktadır.** Son zamanlarda, **Demokrat Parti siyasi yelpazede fark edilir şekilde giderek daha sola kayarken, Cumhuriyetçiler içinde "Çay Partisi" olarak adlandırılan radikal muhafazakâr bir hizbin ortaya çıkması ve Cumhuriyetçi seçmenlerin üzerindeki etkisini giderek artırması bu partiyi daha da sağa itmiştir.**
- » Genellikle **Beyaz Saray'da iken Başkan partisinin lideri sayılır.** Ancak, **başkanlığı elinde tutmayan bir partinin liderliği bu kadar belirgin değildir.** Bu durumda, **partinin Kongre'deki lideri partinin sözcülüğünü üstlenir ve partinin en önemli kişisi haline gelir.** Kongre'deki parti içi uyumun zayıflığı, parti liderlerinin milletvekillerinin davranışları üzerinde Avrupa'daki parti liderlerinden daha az gücü olduğunun bir başka göstergesidir.
- » **Başkanlık, Kongre ve çok sayıda yerel mevki adaylarının seçilmesinden önce, seçmenler kendi belirledikleri adaya oy verdikleri ön seçimlere katılırlar.**

- » ABD'de siyasetin uzun yıllardır **iki partili bir sistem içinde süregelen** olmasının **birçok nedeni vardır**. Bunlar arasında en önemlilerinden biri, **ülkede kullanılan çoğunluk seçim sistemidir**. Buna göre, **seçimlerde en çok oy alan aday seçimi kazanır**. Başka bir ifadeyle, **birinci gelen partinin oyların çoğunluğunu almasına gerek yoktur, en çok oyu alması yeterlidir**. Oy çokluğuna dayalı seçim sistemlerinde, özellikle de **ABD'deki gibi tek üyeli dar bölgelere dayalı sistemlerde ikinci veya üçüncü gelen partiler hiç sandalye alamamaktadır**.
- » Amerika'da ulusal ve yerel düzeyde oldukça sık aralarda seçimler yapılmaktadır. Bunların arasında en önemlisi dört yılda bir yapılan Başkanlık seçimidir.
- » **Amerika'da seçimlerden aylar önce çoğu eyalette** partinin Başkan adayının resmi olarak belirleneceği **parti kurultayına katılacak delegelerin belirlendiği ön seçimler yapılmaktadır**. Partinin **Başkan adayı olmak isteyenler ön seçimlerde mümkün olduğunca çok delege kazanmaya çalışmaktadır**. Başkanlık yarışında **ikinci aşama iki partinin önde gelen aday adaylarının televizyondaki tartışmalarıdır**. Bir sonraki aşamada yapılan kurultaylarda partilerin **Başkan adayları seçilir**. Kurultayda **partinin Başkan adayı seçilen kişi seçimlere beraber gireceği Başkan yardımcısı adayını açıklar**. Son aşama, **Başkanlık yarışı kampanyasıdır**.
- » Başkanlık seçimlerine bazı küçük partilerin adayları ve bağımsızlar da katılsa bile, asıl yarış Demokrat Parti ile Cumhuriyetçi Partinin adayları arasında gerçekleşmektedir.
- » **Amerikan başkanlık seçimlerinin ilginç fakat zor anlaşılan yönlerinden biri de başkanın ve yardımcısının gerçekte seçmenler tarafından doğrudan değil, Seçiciler Kurulu (electoral college) diye bilinen bir sürecin sonunda dolaylı olarak seçilmeleridir**. Bu sistemde başkanın seçilmesinde eyalet meclisleri son sözü söylemektedir. Seçiciler Kurulu'nda her eyaletin Senatörleri ve Temsilcilerinin sayısı kadar oyu vardır.
- » 2000'deki George W. Bush'la Al Gore arasındaki başkanlık yarışında olduğu gibi **Gore ulusal düzeyde daha fazla seçmenin oyunu almasına karşın, Bush Seçiciler Kurulu oylarının çoğunluğunu kazandığından, Başkanlığa Bush seçilmiştir**. Günümüzde bazı çevreler tarafından eleştirmesine rağmen, **Seçiciler Kurulu sistemi halen Başkanlık yarışının en son aşaması olarak devam etmektedir**.
- » Kongre seçimleri başkanlık seçimleriyle bazı benzer süreçler içermektedir. Birincisi, Kongre'ye girmek isteyenler kendi partileri tarafından adaylığı kazanmalıdır. Tek aday olmadığı sürece **partiler Temsilciler Meclisi ve Senato adaylarını belirlemek için ön seçim yaparlar**.
- » Adaylar kampanya masrafları için gereken parayı kendilerini destekleyen seçmenlerden, üye oldukları siyasi partilerden, değişik baskı gruplarından ve seçim kampanyalarına parasal yardım yapmak amacıyla oluşturulan Siyasi Eylem Komiteleri'nden (İngilizce kısaltması PACs) almaktadırlar. Seçim kampanyalarına yapılan bağışlar aracılığıyla ortaya çıkabilecek siyasi yolsuzlukların önüne geçebilmek için Kongre 1971 yılından beri kampanya katkılarına ve masraflarına sınırlar getiren, bağışların kullanımıyla ilgili tam beyan ve şeffaflık gerektiren ve başkanlık seçimleri için kamu kaynakları oluşturan bir dizi kampanya reformu yasaları çıkarmıştır.
- » **1948 ile 2008 arasında ABD'de 16 Başkanlık seçimi yapılmıştır**. Cumhuriyetçiler Demokratlardan biraz daha başarılı olmuş ve bu seçimlerin dokuzunu kazanmıştır.
- » **1961'den 1995'e kadar olan dönemde Demokratlar Temsilciler Meclisi'nin çoğunluğunu sürekli elde etmiştir**.
- » Demokratlar 1960'lar ve 1970'lerde de yasama yıllarının çoğunda Senato'ya hakim olmuştur. 1981 ile 2001 arasındaki dönemin büyük kısmında Senato'da Cumhuriyetçiler çoğunlukta olmuştur. Bu eğilim 2000'lerin sonlarına doğru Demokratların Senato'da daha çok sandalye kazanmasıyla tersine dönmüştür.
- » **Anket sonuçları Amerikan seçmenlerinin Demokratlar (%35), Cumhuriyetçiler (%36) ve Bağımsızlar (%29) olmak üzere neredeyse eşit üç gruba bölündüğünü göstermektedir**.
- » **Demokrat Parti Cumhuriyetçi Parti'ye göre kadınlardan ve siyahlardan daha çok oy almaktadır**. Amerikan toplumunun **daha az varlıklı üyeleri Demokratları desteklerken, Cumhuriyetçiler üst gelir grupları arasında daha popülerdir**. Cumhuriyetçiler dindar kesimden daha çok oy almaktadır.
- » Kendilerini **siyaseten muhafazakar** olarak tanımlayan seçmenlerin çoğunluğu Cumhuriyetçi Parti'yi desteklerken, **siyaseten liberal olduğunu söyleyen seçmenlerin çoğunluğu Demokrat Parti'ye oy vermektedir**.
- » Büyük çıkar gruplarının faaliyetlerinin merkezi Kongre ve Beyaz Saray'a yakın bürolar kurdukları ülkenin başkenti Washington'dadır. Çıkar grupları hem Kongre üyelerini hem de toplumu TV, radyo, gazete yazıları ve son yıllarda giderek daha sıklıkla e-posta mesajlarını kullanarak etkilemeye çalışmaktadırlar.
- » Son olarak çıkar grupları "**lobicilik**" olarak adlandırılan faaliyetler için oldukça fazla mesai yapmaktadırlar. **Lobicilik çıkar grubu adına çalışan profesyonel lobiciler tarafından yapılan ve temel hedefi Kongre üyeleriyle veya onların yardımcılarıyla bire bir konuşarak bir yasa tasarısının lehinde veya aleyhinde oy kullanmalarını sağlamaya yönelik bir eylemdir**.

- » Genel olarak politika yapım sürecinin birçok aşaması vardır. İlk önce belirli bir sorunun politika yapıcıların dikkatini çekmesi ve gündeme alınması gerekmektedir. Bir konunun sorun olarak belirlenmesi vatandaş talepleri, dernekler ve çıkar gruplarının eylemleri, seçilmiş devlet görevlilerinin konuya dahil olması ve uzmanların ve düşünce kuruluşlarının rapor ve ifadelerinin sonucunda gerçekleşebilir. İkinci olarak yetkililerin dikkatini çeken sorun için bir politika üretilir. Üçüncü olarak, bir kez politika belirlendikten sonra, bir sonraki aşama anayasal, hukuki ve siyasi gerekler göz önünde bulundurularak hükümetin hangi biriminin politikayı kanunlaştıracağına belirlenmesidir. Dördüncü sırada, politikanın kanunlaştırılmasından sonra uygulanması bir sonraki aşama haline gelmektedir. Bu aşamada hangi düzeyde (federal hükümet, eyalet hükümeti, yerel hükümet veya her üç düzey) politikanın uygulanacağı, uygulamanın maliyeti ve en etkin uygulama yöntemi konularında kritik kararlar alınır. Beşinci olarak, politikanın değerlendirilmesi politika yapım sürecinin son aşamasıdır.
- » Federal hükümet ABD'nin bağımsız bir devlet haline geldiği tarihten bu yana ekonomik politika konusunda söz sahibidir. Anayasa ekonomi politikalarını yapma yetkisini yasama ve yürütme arasında paylaşmaktadır. **Temsilciler Meclisi tüm kamu harcamalarına izin verme ve para basılmasına karar verme yetkisine sahipken, Başkan anayasa uyarınca parasal ve mali politikalardan sorumlu olacak yetkilileri atama (atamaların Senato tarafından onaylanması koşuluyla) yetkisine sahiptir.**
- » **Savunma ve güvenlik harcamaları ulusal bütçenin yaklaşık beşte birini oluşturmaktadır. Federal hükümet harcamalarının en büyük kısmı çeşitli sosyal refah programlarına ayrılmaktadır.**
- » Avrupa'daki "refah devleti" ilkesini benimsemiş olan ülkelerin aksine **ABD'de kapsamlı bir ulusal sağlık sistemi bulunmamaktadır. Cumhuriyetçi Parti üyelerinin muhalefetine karşın Başkan Obama 2010'da kapsamlı bir sağlık reformu yasasını Kongre'den geçirmeyi başarmıştır.** Ancak, Cumhuriyetçilerin 2010'daki Kongre seçimlerinde Temsilciler Meclisi'nin çoğunluğunu kazanmaları ve bu yasaı kaldırmayı hedeflediklerini açıkça belirtmiş olmaları nedeniyle bu yeni politikanın uygulamaya koyulup koyulmayacağı belirsizdir.